

Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
NILO JÄÄSKINEN
13 päivänä kesäkuuta 2013¹

Asia C-170/12

Peter Pinckney
vastaan
KDG Mediatech AG

(Ennakkoratkaisupyyntö – Cour de cassation (Ranska))

Tutkimatta jättäminen — Ennakkoratkaisukysymykset, joilla ei ole yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen — Tuomioistuimen toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 5 artiklan 3 alakohta — Erytynen toimivalta sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa — Kriteerit vahinkoa aiheuttaneen teon tapahtumapaikan määrittämiseksi — Tekijän taloudellisten oikeuksien loukkaus — Direktiivi 2001/29/EY — 2, 3 ja 4 artikla — CD-levyn painaminen — CD-levyn tarjoaminen internetissä — Sisällön lataaminen internetiin aineettomassa muodossa

I Johdanto

1. Cour de cassation (Ranska) on esittänyt unionin tuomioistuimelle kaksi ennakkoratkaisukysymystä asiassa, jossa Ranskassa asuva Peter Pinckney, joka väittää olevansa muun muassa tiettyjen musiikkiteosten tekijä, vaatii korvausta Itävaltaan sijoittautuneelta KDG Mediatech AG -nimiseltä yhtiöltä (jäljempänä Mediatech), koska hän väittää tämän yhtiön loukanneen hänen kyseisiin teoksiin perustuvia oikeuksiaan.

2. Esillä olevassa asiassa unionin tuomioistuin olisi voinut ottaa kantaa edellytyksiin, joilla jäsenvaltion tuomioistuimet ovat alueellisesti toimivaltaisista tutkimaan internetin välityksellä toteutettua tekijänoikeuden loukkausta koskevan oikeusriidan tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001² 5 artiklan 3 alakohdan perusteella.

3. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii merkityksellistä liittymäperustetta tilanteessa, jossa tekijän taloudellisia oikeuksia on loukattu rajojen yli joko lataamalla internetiin aineetonta sisältöä tai myymällä tämän sisällön toisintavaa aineellista alustaa internetissä. Cour de cassation perustelee ennakkoratkaisupyyntöään sillä, että sen käsiteltäväksi saatettu asia eroaa tilanteista, joita unionin tuomioistuin on käsitellyt asiassa L'Oréal ym.³ ja yhdistetyissä asioissa eDate Advertising ja Martinez⁴ antamissaan tuomioissa.

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.

2 — EYVL 2001, L 12, s. 1.

3 — Asia C-324/09, L'Oréal ym., tuomio 12.7.2011 (Kok., s. I-6011).

4 — Yhdistetyt asiat C-509/09 ja C-161/10, eDate Advertising ja Martinez, tuomio 25.10.2011 (Kok., s. I-10269).

4. Kun otetaan kuitenkin huomioon ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämä tosiseikkojen kuvaus ja Pinckneyn nostaman vahingonkorvauskanteen oikeudellisen perustan luonnehdinta, joka on nähdäkseni välttämättä tehtävä, ennakkoratkaisukysymyksillä ei mielestäni ole merkitystä pääasian oikeusriidan ratkaisun kannalta, ja ne on näin ollen jätettävä tutkimatta. Esitän siten vain toissijaisesti joitakin toteamuksia asian aineellisesta ratkaisusta.

II Asiaa koskevat oikeussäännöt

A Asetus N:o 44/2001⁵

5. Asetuksen N:o 44/2001 johdanto-osan 12 perustelukappaleessa todetaan, että ”asianmukaisen lainkäytön helpottamiseksi tai tuomioistuimen ja riita-asian läheisen yhteyden vuoksi tulisi olla vaihtoehtoisia toimivaltaperusteita vastaajan kotipaikan mukaan määräytyvän toimivaltaperusteen lisäksi”.

6. Kyseisen asetuksen II luvun 1 jaksoon, jonka otsikkona on ”Yleiset säännökset”, kuuluvan 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”kanne henkilöä vastaan, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa, nostetaan hänen kansalaisuudestaan riippumatta tuon jäsenvaltion tuomioistuimissa, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu”.

7. Tämän saman asetuksen II luvun 2 jaksoon, jonka otsikkona on ”Eriytynen toimivalta”, kuuluvan 5 artiklan 3 alakohdassa säädetään, että jos henkilön kotipaikka on jäsenvaltiossa, häntä vastaan voidaan nostaa kanne toisessa jäsenvaltiossa ”sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä vahinko sattui tai saattaa sattua”.⁶

B Direktiivi 2001/29/EY

8. Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY⁷ 2 artiklassa, jonka otsikkona on ”Kappaleen valmistamista koskeva oikeus”, jäsenvaltioiden edellytetään muun muassa säätävän, että tekijöillä on teostensa osalta yksinoikeus sallia tai kieltää suoraan tai välillisesti, tilapäisesti tai pysyvästi, millä keinolla ja missä muodossa tahansa kokonaan tai osittain tapahtuva kappaleen valmistaminen.

9. Kyseisen direktiivin 3 artiklan, jonka otsikkona on ”Oikeus välittää yleisölle teoksia ja oikeus saattaa muu aineisto yleisön saataviin”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa: ”Jäsenvaltioiden on säädettävä, että tekijöillä on yksinoikeus sallia tai kieltää teostensa langallinen tai langaton välittäminen yleisölle, mukaan lukien teosten saattaminen yleisön saataviin siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada teokset saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana.” Kyseisen artiklan 3 kohdassa täsmennetään, että ”edellä 1 ja 2 kohdassa mainitut oikeudet eivät sammu tässä artiklassa säädetyllä tavalla tapahtuvan yleisölle välittämisen tai yleisön saataviin saattamisen yhteydessä”.

5 — Todettakoon, että asian kannalta merkityksellisiä säännöksiä ei ole olennaisesti muutettu tarkistettaessa asetusta N:o 44/2001 tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1215/2012 (EUVL L 351, s. 1).

6 — Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla Brysselissä 27.9.1968 tehdyn yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna uusien jäsenvaltioiden liittymistä tähän yleissopimukseen koskevilla myöhemmillä yleissopimuksilla, 5 artiklan 3 kohdan tulkintaa koskeva oikeuskäytäntö pätee myös vastaavien asetuksen N:o 44/2001 säännösten tulkinnan osalta, kuten unionin tuomioistuin on todennut asiassa C-133/11, Folien Fischer ja Fofitec, 25.10.2012 antamassaan tuomiossa (31 ja 32 kohta).

7 — EYVL L 167, s. 10. Koska ennakkoratkaisukysymysten sanamuodossa viitataan vain tekijänoikeuksiin, lähioikeuksia koskevia säännöksiä ei ole toistettu, vaikka Pinckney voisi saada joihinkin niistä perustuvaa suojaa musiikkiteosten väitettynä esittäjänä.

10. Saman direktiivin 4 artiklan, jonka otsikkona on ”Levitysoikeus”, 1 kohdan mukaan ”jäsenvaltioiden on säädettävä, että tekijöillä on yksinoikeus sallia tai kieltää teostensa alkuperäiskappaleiden ja niiden kopioiden levitys yleisölle missä muodossa tahansa myymällä tai muutoin”. Lisäksi saman artiklan 2 kohdassa säädetään, että ”levitysoikeus ei sammu yhteisössä teoksen alkuperäiskappaleen tai sen kopioiden osalta, paitsi kun on kyseessä yhteisössä tapahtuva kohteen ensimmäinen myynti tai muu omistusoikeuden siirto, jonka oikeudenhaltija suorittaa itse tai joka suoritetaan hänen suostumuksellaan”.

III Pääasian oikeudenkäynti, ennakkoratkaisukysymykset ja asian käsittely unionin tuomioistuimessa

11. Ennakkoratkaisupyynnön ja asianosaisten esittämien huomautusten perusteella pääasian tosiseikat ja oikeusriita voidaan esittää tiivistäen seuraavasti.

12. Pinckney, jonka kotipaikka on Toulouse (Ranska), väittää olevansa kahdentoista 1970-luvulla vinylilevylle tallennetun kappaleen tekijä, säveltäjä ja esittäjä. Hän sai tietää, että nämä kappaleet oli toisinnettu ilman hänen lupaansa compact disc -levyille (jäljempänä CD-levyt), jotka Mediatech oli painanut Itävallassa, jonne se oli sijoittautunut. Tämän jälkeen kaksi brittiläistä yhtiötä oli myynyt näitä CD-levyjä erilaisilla internetsivustoilla, joille muun muassa Pinckneyllä oli pääsy kotonaan Toulousessa.

13. Pinckney haastoi Mediatechin tribunal de grande instance de Toulouseen, jossa hän vaati korvausta tekijänoikeuksiansa loukkaamisesta aiheutuneesta vahingosta. Kyseisen tuomioistuimen asian valmistelusta vastaava tuomari katsoi 14.2.2008 antamallaan ratkaisulla olevansa toimivaltainen tutkimaan asian Mediatechin esittämästä alueellisen toimivallan puuttumista koskevasta oikeudenkäyntiväitteestä huolimatta.

14. Mediatechin valitettua tästä ratkaisusta cour d’appel de Toulouse katsoi, ettei ranskalaisilla tuomioistuimilla ole toimivaltaa, koska vastaajan kotipaikka oli Itävallassa ja koska vahingon ilmenemispaikka ei voinut olla Ranskassa.

15. Pinckney on tehnyt tästä tuomiosta kassaatiovalituksen, jossa hän vetoaa asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdan rikkomiseen. Cour de cassation on päättänyt tässä yhteydessä 5.4.2012 tekemällään päätöksellä lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

- ”1) Onko [asetuksen N:o 44/2001] 5 artiklan 3 alakohtaa tulkittava siten, että silloin, kun tekijän taloudellisia oikeuksia väitetään loukatun internetsivustolle ladatulla sisällöllä,
- henkilö, joka katsoo oikeuksiaan loukatun, voi nostaa korvauskanteen jokaisen sellaisen jäsenvaltion tuomioistuimessa, jonka alueella internetiin ladattuun sisältöön voidaan tai on voitu tutustua, saadakseen korvausta vain asiaa käsittelevän tuomioistuimen jäsenvaltion alueella aiheutetusta vahingosta
- vai
- edellytetäänkö lisäksi, että tämä sisältö on tai oli tarkoitettu kyseisen jäsenvaltion alueella olevalle yleisölle tai että jokin muu liittymä on olemassa?
- 2) Onko ensimmäiseen kysymykseen vastattava samalla tavalla silloin, kun väitetty tekijän taloudellisten oikeuksien loukkaus ei ole aiheutunut aineettoman sisällön lataamisesta internetiin vaan, kuten tässä tapauksessa, tällaisen sisällön toisintavan aineellisen alustan tarjoamisesta internetissä?”

16. Ennakkoratkaisupyyntö kirjattiin saapuneeksi unionin tuomioistuimen kirjaamoon 11.4.2012. Kirjallisia huomautuksia ovat esittäneet Pinckney, Ranskan, Kreikan, Itävallan ja Puolan hallitukset sekä Euroopan komissio. Asiassa ei ole pidetty istuntoa.

IV Asian tarkastelu

A Tutkittavaksi ottaminen

17. Otan asian kannalta merkityksellisiä kahta oikeudenkäyntiväitettä tarkastellessani huomioon yhtäältä tutkimatta jättämistä koskevien ratkaisujen poikkeuksellisuuden ennakkoratkaisuasioissa, mikä johtuu kansallisten tuomioistuinten kanssa harjoitettavaa hyvää yhteistyötä koskevasta perustavanlaatuisesta periaatteesta, ja toisaalta kansallisten tuomioistuinten tehtävän mahdollistaa se, että unionin tuomioistuin voi lausua pyydetyistä unionin oikeussääntöjen tulkinnasta pääasian oikeusriidan valossa ja siinä tarvittavalla tavalla.

18. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan olettamana on, että kansallisten tuomioistuinten esittämällä kysymyksillä on merkitystä asian ratkaisun kannalta,⁸ ja ne voidaan jättää tutkimatta ”vain, jos on ilmeistä, että pyydetyllä unionin oikeuden tulkintamisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, jos kyseinen ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin”.⁹ Nyt esillä olevassa asiassa näyttää olevan kysymys juuri tällaisesta tilanteesta.

1. Asian tosiseikkojen riittämätön kuvaus

19. Ensimmäinen tutkimatta jättämisen peruste, johon yksikään oikeudenkäynnin osapuolista ei ole vedonnut mutta joka voidaan tutkia viran puolesta,¹⁰ liittyy siihen, että unionin tuomioistuimen on mahdotonta vastata esitettyihin kysymyksiin, kun ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole kuvannut riittävästi asian tosiseikkoja. Esillä olevaan ennakkoratkaisupyyntöön ei sisälly mitään tietoa muun muassa itävaltalaisen yhtiön ja brittiläisten yhtiöiden välisistä suhteista, Pinckneyn mahdollisesti nostamista rinnakkaisista kanteista kyseisiä yhtiöitä vastaan, kyseisten sivustojen toiminnasta tai ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettua, suojattujen sisältöjen internetiin lataamista koskevasta teknisestä prosessista.

20. Ennakkoratkaisupyyntöön puutteet vaikeuttavat unionin tuomioistuimen tehtävää antaa esitettyihin kysymyksiin vastaus, josta on mahdollisimman paljon hyötyä, sellaisena kuin asian tosiseikat ovat sitä selventäneet. Mielestäni unionin tuomioistuimen ei kuitenkaan ole mahdotonta esittää siltä pyydettyä asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdan tulkintaa, koska sillä on oikeuskäytännössä edellytetyllä tavalla käytettävissään riittävästi seikkoja, joiden perusteella se voi määrittää, mitä esitetyt kysymykset koskevat,¹¹ eli ne koskevat tässä tapauksessa merkityksellisen liittymän määritelmää tekijänoikeuksien loukkauksen tapauksessa. Ennakkoratkaisupyyntöä ei siis ole jätettävä tutkimatta tällä perusteella.

8 — Ks. mm. asia C-197/10, Unió de Pagesos de Catalunya, tuomio 15.9.2011 (Kok., s. I-8495, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

9 — Ks. mm. asia C-571/10, Kamberaj, tuomio 24.4.2012 (42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

10 — Sen vuoksi, että unionin tuomioistuimella, kuten jokaisella tuomioistuimella, on velvollisuus tarkastaa oma toimivaltaisuuksensa. Ks. asia C-241/09, Fluxys, tuomio 9.12.2010 (Kok., s. I-12773, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

11 — Ks. mm. asia C-94/07, Raccanelli, tuomio 17.7.2008 (Kok., s. I-5939, 29 kohta).

2. Esitettyjen kysymysten merkityksettömyys pääasian oikeusriidan ratkaisun kannalta

21. Toinen tutkimatta jättämisen peruste, jonka Itävallan hallitus ja komissio ovat tuoneet esille, koskee unionin tuomioistuimen vastauksen hyödyllisyyttä pääasian oikeusriidan ratkaisun kannalta, kun otetaan huomioon, ettei esitetyillä kysymyksillä ole selvää yhteyttä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatettuun asiaan.

22. Unionin tuomioistuin on toistuvasti katsonut, että ennakkoratkaisukysymyksiin ei ole vastattava, kun pyydetty unionin oikeuden tulkinta ei selventäisi pääasian ratkaisua, erityisesti kun kyseisen oikeusriidan kohde eroaa esitettyjen kysymysten kohteesta.¹²

23. Tässä mielessä tämän asian erityispiirteenä on se, että tätä tutkittavaksi ottamiseen liittyvää seikkaa ei voida tarkastella suoraan, vaan ensin on tutkittava tekijänoikeussuojajärjestelmää Euroopan unionissa. Kun kansallisessa tuomioistuimessa nostetaan tekijänoikeuksien loukkaamista koskeva kante asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdan perusteella, tämän tuomioistuimen on ensin luonnehdittava väitetty toiminta direktiiviin 2001/29¹³ sisältyvien itsenäisten käsitteiden perusteella voidakseen sijoittaa yhden väitetyn vastuun perustavista seikoista tuomioistuimen sijaintivaltion alueelle, jotta se voisi katsoa olevansa toimivaltainen.¹⁴

24. Tästä syystä katson komission tavoin, että tämän asian kannalta merkityksellisiä tekijän yksinoikeuksia on tarkasteltava erikseen, huolimatta ennakkoratkaisukysymysten yleisestä sanamuodosta, jossa viitataan erotuksetta ”tekijän taloudellisiin oikeuksiin”. Kun tämä luonnehdinta on tehty, käy selvemmin ilmi, ettei esitetyillä kysymyksillä ole yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävään asiaan.

a) Väitettyjen oikeuksien loukkausten luonnehdinta direktiivissä 2001/29 säädettyjen tekijän yksinoikeuksien kannalta

25. Mielestäni ei ensinnäkään ole epäilystäkään siitä, että kyseisten teosten kopiointi CD-levyn muodossa eli teko, johon Mediatechin väitetään syyllistyneen, kuuluu direktiivin 2001/29 2 artiklassa tarkoitettun kappaleen valmistamista koskevan yksinoikeuden piiriin. Täsmennettäköön tältä osin, että kappaleen valmistamista koskevan oikeuden loukkauksella on lähtökohtaisesti puhtaasti alueellinen ulottuvuus. Esillä olevassa asiassa tämä alue on CD-levyjen painamisen osalta Itävalta. Vaikka kappaleen ilman lupaa valmistava henkilö välittäisi tai levittäisi kyseisiä sisältöjä myös ulkomailla, joko itse tai avunantajan välityksellä, sen ekstraterritoriaalinen vaikutus olisi seurausta myöhemmästä välittämisestä tai levityksestä eikä itse kappaleen valmistamisesta.

26. Se, että brittiläiset yhtiöt ovat väitteen mukaan tarjonneet kyseisiä CD-levyjä internetissä, kuuluu mielestäni direktiivin 2001/29 4 artiklassa säädetyn levitystä koskevan yksinoikeuden soveltamisalaan. Tällaisella internetissä tarjoamisella on tarkoitus siirtää tekijänoikeudella suojatun sisällön aineellisen alustan omistusoikeus.¹⁵ Tämän luonnehdinnan ei mielestäni pidä olla erilainen sen mukaan, onko tarjoaminen tapahtunut myymälässä vai internetissä.

12 — Ks. mm. yhdistetyt asiat C-92/09 ja C-93/09, Volker und Markus Schecke ja Eifert, tuomio 9.11.2010 (Kok., s. I-11063, 40–42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

13 — Ks. mm. asia C-5/11, Donner, tuomio 21.6.2012 (25 kohta).

14 — Ks. vastaavasti Fawcett, J. ja Torremans, P., *Intellectual Property and Private International Law*, Oxford University Press, 2011, s. 561, nro 10.86 ja s. 564, nro 10.95.

15 — Tätä määrittelyä tukee direktiivin 2001/29 johdanto-osan 29 perustelukappale, jossa asetetaan vastakkain suorakäyttöpalvelut ja aineelliset tuotteet ja joka puolestaan perustuu Genevessä 20.12.1996 tehdyn WIPO:n tekijänoikeussopimuksen ”6 ja 7 artiklaa koskevaan julkilausumaan”. Tämä sopimus on hyväksytty yhteisön puolesta 16.3.2000 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2000/278/EY (EYVL L 89, s. 6).

27. Kolmanneksi vaikeutena on siis erityisesti määrittää, minkä yksinoikeuksien piiriin kuuluu ensimmäisen ennakkoratkaisukysymyksen kohteena oleva, tekijänoikeudella suojattujen sisältöjen lataaminen verkkoon aineettomassa muodossa. Kyseisenä teknisenä prosessina, jota ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole yksilöinyt, voisi olla suoratoisto, keskuspalvelimelle tallennettujen tiedostojen lataaminen tai tiedostojen vaihtaminen vertaisverkossa.

28. Nähdäkseni lainsäätäjän tarkoituksena, joka on ilmaistu direktiivin 2001/29 johdanto-osan 23 perustelukappaleessa, oli se, että kaikki nämä menetelmät kuuluvat tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun käsitteeseen ”välittäminen yleisölle”, jolla tarkoitetaan erityisesti ”teosten langalli[sta] tai langaton[ta] välittämi[stä] yleisölle, mukaan lukien teosten saattaminen yleisön saataviin siten, että yleisöön kuuluvilla henkilöillä on mahdollisuus saada teokset saataviinsa itse valitsemastaan paikasta ja itse valitsemanaan aikana”.¹⁶ Lisäksi unionin tuomioistuin on asiassa *ITV Broadcasting ym. antamassaan tuomiossa*¹⁷ äskettäin todennut, että yleisölle välittämisen käsite kattaa maanpäälliseen televisiolähetykseen sisältyvien teosten edelleen lähettämisen, jonka muu yhteisö kuin alkuperäinen lähetystoiminnan harjoittaja suorittaa kyseisen yhteisön tilaajien, jotka voivat vastaanottaa edelleenlähetysten muodostamalla yhteyden tämän palvelimeen, käyttöön asetetun internetissä tapahtuvan suoratoiston välityksellä.

29. Myös musiikkikappaleiden lataaminen internetiin aineettomassa muodossa voisi mahdollisesti kuulua direktiivin 2001/29 2 artiklassa tarkoitettuun yksinoikeuteen kappaleen valmistamiseen, jolla tarkoitetaan kappaleen valmistamista ”tilapäisesti tai pysyvästi, millä keinolla ja missä muodossa tahansa”.¹⁸ Unionin tuomioistuin on erityisesti täsmentänyt, että suojatun teoksen otteen tietokoneen muistiin tallentamisella tapahtuva myös väliaikainen ja osittainen valmistaminen voi kuulua tämän käsitteen alaan.¹⁹ Jos musiikkikappaleiden internetiin lataamista, mihin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa, olisi pidettävä kappaleen valmistamisena, mielestäni se sijoittuisi internetiin lataamisen (upload) paikkakunnalle.²⁰

30. Tästä seuraa, että direktiivissä 2001/29 vahvistetut tekijän kolme kaikilla aloilla voimassa olevaa yksinoikeutta ovat merkityksellisiä kansallisen tuomioistuimen käsiteltävässä asiassa, minkä vuoksi kutakin oletettua oikeudenloukkaajaa vastaan nostettavalla kanteella on eri perusta ja niiden toimien sijaintipaikka, joihin oikeudenloukkaajien voidaan katsoa syyllistyneen, vaihtelee kyseessä olevan oikeuden mukaan.

16 — Sitä vastoin unionin tuomioistuimen asiassa C-128/11, *UsedSoft*, 3.7.2012 antamassaan tuomiossa esittämiä perusteluja ei voida soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa. Kyseisessä tuomiossa unionin tuomioistuin katsoi, ettei tietokoneohjelman kappaleen internetsivulta lataamisen ja sen CD-ROMina toimittamisen välillä ole tehtävä eroa, sillä kumpikin näistä menetelmistä kuuluu tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta 23.4.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/24/EY (EUVL L 111, s. 16) 4 artiklassa tarkoitettun levitysoikeuden käsitteen piiriin. Unionin tuomioistuin painotti ratkaisun erityislaatuista kyseisen direktiivin yhteydessä, joka on *lex specialis* nyt esillä olevan asian kannalta merkitykselliseen direktiiviin 2001/29 nähden (kyseisen tuomion 51, 56 ja 60 kohta).

17 — Asia C-607/11, *ITV Broadcasting ym.*, tuomio 7.3.2013.

18 — Kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamisesta tehdyn 9.9.1886 Bernissä allekirjoitetun yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna 28.9.1979 (jäljempänä Bernin yleissopimus), 9 artiklan 3 kappaleen mukaan ”kaikkea äänen tai kuvan tallentamista pidetään – – toisintamisena”. Direktiivin 2001/29 5 artiklan 1 kohdan mukaan kappaleen valmistamista koskeva oikeus ei kuitenkaan koske ”tilapäistä kappaleen valmistamista, joka on väliaikaista tai satunnaista sekä erottamaton ja välttämätön osa teknistä prosessia” ja ”jolla ei ole itsenäistä taloudellista merkitystä”, edellyttäen, että sen tarkoituksena on ”välittäjän toimesta tapahtuva teoksen tai muun aineiston siirto kolmansien osapuolien välillä” tai ”sen laillinen käyttö”.

19 — Asia C-5/08, *Infopaq International*, tuomio 16.7.2009 (Kok., s. I-6569, 51 kohta).

20 — Ks. vastaavasti Magnus, U. ja Mankowski, P., *European Commentaries on Private International Law, Brussels I Regulation*, 2. painos, Sellier, München, 2012, nro 226, s. 250. Internet mahdollistaa sisältöjen liikkumisen rajojen yli, mutta tiedostojen siirtäminen sinänsä voidaan paikallistaa. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tarkoittamassa tilanteessa kappaleen valmistaminen on siinä mielessä ”teknistä”, että se on olemassa vain toista toimeä varten, tässä tapauksessa sen välittämiseksi, johon voidaan soveltaa direktiivin 2001/29 5 artiklan 1 kohtaa.

b) Seuraukset ennakkoratkaisukysymysten merkityksellisyyden kannalta

31. Itävallan hallituksen mielestä ennakkoratkaisupyynnö on kokonaisuudessaan jätettävä tutkimatta sillä perusteella, että esitetyillä kysymyksillä ei ole yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävään asiaan, kun taas komissio näyttää puoltavan osittaista tutkittavaksi ottamista, koska se erottaa toisistaan Pinckneyn kappaleen valmistamista koskevan oikeuden loukkauksen, joka olisi syytä tutkia, ja hänen levitysoikeutensa loukkaamisen, joka pitäisi jättää tutkimatta.

32. Kappaleen valmistamista koskevan oikeuden loukkauksesta, johon Pinckney vetoaa, olen jo selittänyt, että CD-levyjen tarjoaminen internetissä ja sisällön lataaminen internetiin aineettomassa muodossa – jotka ovat yksin unionin tuomioistuimelle esitettyjen kysymysten kohteena – kuuluvat levitysoikeuden ja välittämisoikeuden piiriin.²¹ Näin ollen ei ole syytä suorittaa tutkimusta, jota ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole pyytänyt, kriteereistä, joilla määritetään vahinkoa aiheuttaneen teon tapahtumapaikka kappaleen valmistamista koskevan oikeuden loukkauksen perusteella, vaikka tämä viimeksi mainittu oikeus näyttää olevan ainoa yksinoikeus, jota Mediatech olisi voinut loukata.

33. Tarkasteltaessa väitettä levitysoikeuden ja välittämisoikeuden loukkaamisesta katson unionin tuomioistuimen käytettävissä olevien tietojen perusteella, että kyse on asiasta, jossa pyydetyllä unionin oikeuden tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen.

34. Ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä lähdetään tilanteesta, jossa aineeton sisältö on ladattu internetiin, kuten Itävallan hallitus korostaa. Sekä ennakkoratkaisupyynnössä esitetystä tosiseikkoja koskevasta yhteenvedosta että toisen kysymyksen sanamuodosta vastakkaispäätelmänä²² kuitenkin ilmenee, että tämä tilanne ei vastaa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetun asian tosiseikkoja. Useita kertoja toistetun oikeuskäytännön mukaan tähän ensimmäiseen kysymykseen ei siis ole syytä vastata.²³

35. Myöskään vastauksesta, jonka unionin tuomioistuin voisi antaa toiseen ennakkoratkaisukysymykseen, ei olisi hyötyä ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle, koska sen käsiteltäväksi ei ole saatettu CD-levyjen levitystä internetsivustolla koskevaa kannetta vaan CD-levyjen painamiseen Itävallassa perustuva teosten kappaleiden valmistamista koskeva kanne.

36. On riidatonta, että aloitteen toisen ennakkoratkaisukysymyksen kohteena olevasta CD-levyjen tarjoamisesta internetissä ovat tehneet brittiläiset yhtiöt, jotka eivät ole pääasian oikeudenkäynnin asianosaisia.²⁴ Unionin tuomioistuimen käytettävissä olevaan asiakirja-aineistoon ei sisälly mitään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin selvittää, onko ja missä määrin pääasian ainoa vastaaja Mediatech osallistunut suoraan tai välillisesti tähän levitykseen tai välittämiseen internetin kautta.

21 – Vaikka aineettomien sisältöjen internetiin lataaminen voi teoriassa edellyttää digitaalisen kappaleen valmistamista ja kuulua myös kappaleen valmistamista koskevan oikeuden piiriin, koska tähän kappaleen valmistamiseen ei sovelleta direktiivin 2001/29 5 artiklan 1 kohtaa, kuten olen selittänyt tämän ratkaisuehdotuksen 29 kohdassa, en tarkastele tätä seikkaa enemmälti, sillä se on esitettyjen kysymysten kannalta puhtaasti hypoteettinen.

22 – Siinä asetetaan vastakkain aineettoman sisällön lataaminen internetiin ja, ”*kuten tässä tapauksessa*”, ”aineellisen alustan tarjoaminen internetissä” (kursivointi tässä).

23 – Ks. mm. asia C-466/04, Acerea Herrera, tuomio 15.6.2006 (Kok., s. I-5341, 51 kohta) ja asia C-459/07, Elshani, tuomio 2.4.2009 (Kok., s. I-2759, 44 kohta).

24 – Lisään vielä, että ennakkoratkaisupyynnöön liitetystä Pinckneyn valituksesta ilmenee, ettei hän ole vedonnut ranskalaisissa tuomioistuimissa itävaltalaisen yhtiön avunantoon brittiläisten yhtiöiden toimintaan.

37. Todettakoon tältä osin, että vastauksesta, jonka unionin tuomioistuin voisi antaa esitettyihin kysymyksiin, olisi hyötyä ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle ainoastaan, jos asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdan perusteella oikeuden loukkauksesta oletetusti vastuussa oleva henkilö voitaisiin haastaa sen jäsenvaltion tuomioistuimeen, jossa hänellä ei ole kotipaikkaa, sillä perusteella, että kolmannen osapuolen, joka ei ole asiassa vastaajana, toteuttama muu väitetty loukkaus olisi aiheuttanut vahinkoa tässä jäsenvaltiossa ja että vastaajan toteuttama loukkaus olisi mahdollistanut kyseisen kolmannen osapuolen tämän jälkeen toteuttamat loukkaukset.

38. Unionin tuomioistuin on äskettäin todennut, että tällaista muun kuin vastaajana olevan kolmannen osapuolen oletettuun lainvastaiseen tekoon perustuvaa toimivaltaa ei voida vahvistaa sellaisen paikkakunnan perusteella, jolla tämä kolmas osapuoli on tehnyt vahingon aiheuttaneen teon, sellaisen kanteen tutkimiseksi, joka on nostettu sellaista oletettua vahingonaiheuttajaa vastaan, joka ei ole itse toiminut siellä.²⁵ Tällaista johdettua toimivaltaa ei voida liioin vahvistaa paikkakunnalle, jossa muiden kuin vastaajina olevien kolmansien osapuolten väitetyistä teoista aiheutunut vahinko on ilmennyt pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, koska Pinckneyn kappaleen valmistamista koskevan oikeuden loukkauksesta aiheutuneen vahingon sijaintipaikka on mielestäni toinen kuin hänen levitysoikeutensa tai välittämisoikeutensa loukkauksesta aiheutuneen vahingon sijaintipaikka.

39. Koska kysymyksellä asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdassa tarkoitetun vahinkoa aiheuttaneen teon tapahtumapaikan määrittämisestä tapauksessa, jossa internetin välityksellä levitetään rajojen yli suojattujen teosten toisintavia aineellisia alustoja tai aineetonta sisältöä, on merkitystä vain kyseisten loukkausten oletettuja tekijöitä vastaan nostetussa asiassa, esitettyihin kahteen ennakkoratkaisukysymykseen vastaaminen ei mielestäni ole objektiivisesti tarpeen pääasian ratkaisemiseksi.²⁶

40. Näin ollen ehdotan, että unionin tuomioistuin jättää Cour de cassationin esittämän ennakkoratkaisupyynnön tutkimatta.

B Toissijaiset toteamukset asian aineellisesta ratkaisusta

41. Koska ehdotan, että unionin tuomioistuin jättää ennakkoratkaisupyynnön kokonaisuudessaan tutkimatta, tarkastelen vain toissijaisesti asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdassa olevan ilmaisun ”paikkakunta, missä vahinko sattui”, määritelmää.

42. Todettakoon, että saatuaan ennakkoratkaisupyynnön kansalliselta tuomioistuimelta unionin tuomioistuimella on ollut tilaisuus ottaa kantaa esillä olevassa asiassa esitettyjä kysymyksiä vastaaviin kysymyksiin muiden immateriaalioikeuksien osalta, eli tavaramerkkioikeuden²⁷ ja sivumennen tietokantoihin kohdistuvan sui generis -oikeuden²⁸ osalta. Vaikka asiaa koskevan oikeuskäytännön suuntaviivat ovat nyt epäilemättä selvemmat, unionin tuomioistuimen mahdollisesti esittämät täsmennykset internetin välityksellä toteutetun tekijänoikeuden loukkauksen sijaintipaikasta toimivaltaisen tuomioistuimen määrittämiseksi ovat silti tarpeen.²⁹

25 — Asia C-228/11, Melzer, tuomio 16.3.2013.

26 — Oikeuskäytännössä tätä muotoilua on käytetty asiassa C-18/93, Corsica Ferries, tuomio 17.5.1994 (Kok., s. I-1783, Kok. Ep. XV, s. I-147, 14 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Ks. analogisesti mm. em. yhdistetyt asiat Volker und Markus Schecke ja Eifert, tuomion 41 ja 42 kohta; asia C-313/07, Kirtruna ja Viganò, tuomio 16.10.2008 (Kok., s. I-7907, 30 ja 31 kohta) ja asia C-567/07, Woningstichting Sint Servatius, tuomio 1.10.2009 (Kok., s. I-9021, 45 ja 46 kohta)

27 — Asia C-523/10, Wintersteiger, tuomio 19.4.2012.

28 — Tietokantojen oikeudellisesta suojasta 11.3.1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/9/EY (EYVL L 77, s. 20) III luvussa tarkoitettulla tavalla, asiassa C-173/11, Football Dataco ym., 18.10.2012 annetussa tuomiossa.

29 — Ks. unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön monista tulkinnosta Ancel M.-E., ”Quel juge en matière de contrefaçon?” teoksessa Nourissat, C. ja Treppoz, É. (toim.), *Droit international privé et propriété intellectuelle*, Lamy, 2010, s. 173; Treppoz, E., ”Droit européen de la propriété intellectuelle”, *RTDE* 47 (4), lokakuu–joulukuu 2011, s. 847; Azzi, T., commentaire de l’arrêt Cass. Civ. Iere, 12 juillet 2012, nro 11-15.165, *Journal du droit international (Clunet)*, nro 1, tammikuu 2013, 2, nro 22–.

43. Kun otetaan huomioon tietyt unionin tuomioistuimelle esitetyt ristiriitaiset huomautukset,³⁰ mielestäni on syytä palauttaa mieleen tälle alalle ominaisen alueperiaatteen sisältö ennen kuin tehdään konkreettiset johtopäätökset tuomioistuimen toimivallasta monimutkaisessa tilanteessa, jossa tekijänoikeuksia on loukattu rajojen yli internetin välityksellä, kuten ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tarkoittamissa tilanteissa.

1. Tekijänoikeuden alueperiaatteen sisältö

44. Tekijänoikeuden alueperiaate on keskeisessä asemassa niiden 27 erilaisen kansallisen järjestelmän keskinäisissä yhteyksissä, joilla pyritään suojaamaan rinnakkain samaa teosta unionissa.³¹

45. Tämä periaate, jota sovelletaan koko immateriaalioikeuden alalla, jakautuu tuomioistuimen toimivallan, lainvalinnan ja aineellisen oikeuden muodostamiin kolmeen ulottuvuuteen. Kuten ennen mainitussa asiassa *Football Dataco ym. annettu* tuomiosta ilmenee, kaikki nämä näkökohdat liittyvät läheisesti yhteen.³²

46. Tuomioistuimen toimivallan osalta pidän lähtökohtana sitä, että alueperiaatteen nojalla jäsenvaltion tuomioistuimet voivat tutkia tekijänoikeuksien loukkauksia vain ja ainoastaan siltä osin kuin kyse on niiden toiminta-alueesta. Tämän alueen ja tuomioistuimen toimivallan välinen yhteys voi kuitenkin katketa, kun kyseinen tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan asian kokonaisuudessaan oikeusriidan osatekijöiden sijaintipaikasta riippumatta, esimerkiksi silloin kun sen toimivalta perustuu asetuksen N:o 44/2001 2 artiklaan.³³

47. Lainvalinnan osalta sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma II) 11.7.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007³⁴ 8 artiklan 1 kohdan mukaan ”sen maan lakia, jonka osalta suojaa vaaditaan”, sovelletaan yksinomaisesti ja ilman poikkeuksia sopimukseen perustumattomaan velvoitteeseen, joka johtuu sellaisen immateriaalioikeuden loukkaamisesta, jolla ei ole ”yhteistä luonnetta yhteisössä”.³⁵ Tämä subjektiiviseen liittymään perustuva sääntö, jonka ensimmäisessä vaiheessa sovellettavan lain valinta kuuluu kantajalle, merkitsee sitä, että henkilön, joka väittää jotakin tekijänoikeuksistaan loukatun, on saatava suojaa kansallisen lainsäädännön nojalla, sillä tällaisen lainsäädännön ulkopuolella ei ole tekijänoikeutta.³⁶ Tässä suhteessa kyseinen lainvalintasääntö ei ole niinkään seurausta alueperiaatteesta kuin yksi sen olemassaolon ilmauksista.

48. Ajatus alueellisuudesta ilmenee siis kaikkine vaikutuksineen nimenomaan aineellisen oikeuden tasolla. Tältä kannalta katsottuna se merkitsee sitä, että teoksen suojaaminen tekijänoikeudella riippuu kansallisesta lainsäädännöstä paitsi tarkasteltaessa tekijänoikeuden tunnustamista, joka edellyttää kyseisessä lainsäädännössä asetettujen vaatimusten noudattamista, myös tarkasteltaessa sen laajuutta,

30 — Puolan hallitus viittaa tekijänoikeussuojan yleisluonteisuuteen unionissa, kun taas Pinckney ja komissio korostavat, että alueperiaate on tällä alalla määräävä.

31 — Näin on huolimatta siitä, että tietyt tekijänoikeuteen liittyvät näkökohdat on yhdenmukaistettu unionissa vuodesta 1991 alkaen tällä alalla annetuilla seitsemällä alakohtaisesti tai yleisesti sovellettavalla direktiivillä. Ks. tästä julkisasiamies Mengozzin 7.3.2013 antama ratkaisuehdotus unionin tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa C-521/11, *Amazon.com International Sales ym.* (3 kohta).

32 — Mainitussa tuomiossa, jossa unionin tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi oli saatettu kysymys direktiivin 96/9 7 artiklassa tarkoitetun uudelleenkäytön paikantamisesta, katsoi tarpeelliseksi käsitellä asiaa samaan aikaan aineelliselta kannalta ja kansainvälisen yksityisoikeuden perusteella.

33 — Mielestäni tällainen yleinen toimivalta on olemassa immateriaalioikeudessa, kuten voidaan päätellä em. asiassa *Wintersteiger* annetun tuomion 30 kohdasta, jonka mukaan ”kansallisen tavaramerkin suojan alueellinen rajoittuminen ei ole omiaan sulkemaan pois tuomioistuinten, jotka eivät sijaitse siinä jäsenvaltiossa, jossa kyseinen tavaramerkki on rekisteröity, kansainvälistä toimivaltaa”.

34 — EUVL L 199, s. 40.

35 — Tämä kyseisen asetuksen johdanto-osan 26 perustelukappaleen mukaan ”yleisesti tunnustettu” ratkaisu vastaa Bernin yleissopimuksen 5 artiklan 2 kappaleen mukaista ratkaisua.

36 — Huber, P. ja Illmer, M., *Rome II Regulation*, Sellier, München, 2011, 8 luvun 29–31 ja 34 kappale, s. 241.

joka rajoittuu kyseiseen alueeseen.³⁷ Toisin sanoen tekijänoikeuteen sovelletaan sekä sen olemassaolon että sen vaikutusten osalta oikeusjärjestyksen rajoja.³⁸ Tässä perustelujen vaiheessa on määritettävä sen jäsenvaltion, jossa suojaa vaaditaan, tekijänoikeuslainsäädännössä säädetyn suojan alueellinen soveltamisala.³⁹

49. Mielestäni on kiistatonta, että unionin oikeuden tässä kehitysvaiheessa⁴⁰ immateriaalioikeussuojaa ja erityisesti tekijänoikeussuojaa koskevassa järjestelmässä alueperiaate on perustavanlaatuisesti määrävässä asemassa. Unionin tuomioistuimen viimeaikaisessa oikeuskäytännössä on kuitenkin lievennetty tekijänoikeuden alueperiaatteen tiettyjä kielteisiä vaikutuksia, jotta se vastaisi suojattujen teosten rajojen yli tapahtuvan levityksen arkitodellisuutta, ja tämä pätee yhtä hyvin tuomioistuimen toimivaltaa koskeviin kriteereihin⁴¹ kuin eri immateriaalioikeuksien loukkauksia koskeviin aineellisiin edellytyksiin.⁴²

50. Koska tällaista lainsäädäntöä ei ole annettu,⁴³ tekijänoikeuksien loukkaukset, joiden erityispiirteenä on niiden toteuttaminen internetin välityksellä, eivät nähdäkseni edellytä tähän ryhmään kuuluvien oikeuksien perinteisesti alueellisen lähestymistavan muuttamista vaan pikemminkin uutta määritelmää siitä tavasta, jolla virtuaalisen toiminnan ja tietyn alueen välinen yhteys ilmenee.⁴⁴

2. Internetin välityksellä tapahtuneeksi väitettyjen tekijän yksinoikeuksien loukkausten osalta toimivaltaiset tuomioistuimet

a) Asian tarkastelun puitteet

51. Asetuksen N:o 44/2001 2 artiklasta ja 5 artiklan 3 alakohdasta yhdessä luettuina ilmenee, että sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausvastuuta koskevissa asioissa kantajalla on mahdollisuus nostaa kanne joko sen valtion tuomioistuimessa, jonka alueella vastaajalla on kotipaikka, tai sen paikkakunnan tuomioistuimissa, ”missä vahinko sattui” tai ”saattaa sattua”.

52. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jälkimmäinen toimivaltaperuste jakautuu kahteen osaan, eli yhtäältä paikkakuntaan, jossa vahinko on ilmennyt, ja toisaalta paikkakuntaan, jossa tämän vahingon aiheuttanut kausaaliyhteydessä oleva tapahtuma on sattunut, siten, että vastaaja voidaan haastaa kantajan valinnan mukaan jommankumman paikkakunnan tuomioistuimeen.⁴⁵ Nämä molemmat liittymät on tutkittava peräkkäin pääasiassa kyseessä olevan tilanteen kannalta.

37 — Ks. mm. tekijänoikeuden alalla asia C-192/04, Lagardère Active Broadcast, tuomio 14.7.2005 (Kok., s. I-7199, 46 kohta). Lisättäköön vielä, että on olemassa alueellisia immateriaalioikeusjärjestelmiä, kuten yhteisön ja Benelux-maiden tavaramerkkijärjestelmät.

38 — Bernin yleissopimuksen 5 artiklan 1 kappaleesta seuraa, että ulkomaalaiset tekijät ja teokset saavat saman suojan kuin kotimaiset tekijät ja teokset.

39 — Ks. analogisesti em. asia Football Dataco ym., tuomion 28 kohta.

40 — Komissio tutkii parhaillaan mahdollisuutta tarkistaa unionin tekijänoikeutta muun muassa alueellisuuden osalta (KOM(2012) 789 lopullinen).

41 — Em. asia Wintersteiger ja em. asia Football Dataco ym.

42 — Ks. em. asia Donner, joka koskee levitystä koskevan yksinoikeuden loukkausta rajat ylittävän etämyynnin yhteydessä, ja em. asia L'Oréal ym., joka koskee kansallisen ja yhteisön tavaramerkin loukkausta internetissä.

43 — Ks. kaapeleitse ja satelliitin välityksellä tapahtuvan yleisradioinnin osalta, jossa on periaatteessa samat paikantamista koskevat vaikeudet kuin internetissä, yhteisön lainsäätäjän hyväksymä ainoa liittymä sovellettavan lain, valvonnan ja siihen liittyvien tekijänoikeuksien käyttämisen keskittämiseksi yhteen jäsenvaltioon (tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta 27.9.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/83/ETY (EYVL L 248, s. 15) 1 artiklan 2 kohdan b alakohta).

44 — Henkilöllisten oikeushyvien loukkaamisen osalta unionin tuomioistuin on mukauttanut asiassa C-68/93, Shevill ym., 7.3.1995 annetussa tuomiossa (Kok., s. I-415) vahvistetut kriteerit internetissä tapahtuvan levityksen erityispiirteisiin em. yhdistetyissä asioissa eDate Advertising ja Martinez annetussa tuomiossa.

45 — Tämä valintamahdollisuus on vakiintunut asiassa 21/76, Bier, 30.11.1976 annetusta tuomiosta (Kok., s. 1735, 19 kohta) lähtien, ja se on toistettu useita kertoja, mm. em. asiassa Folien Fischer ja Fofitec, tuomion 39 ja 40 kohta.

b) Kappaleen valmistamista koskevan oikeuden loukkauksen sijaintipaikka

53. Edellä on todettu, että tekijän kappaleen valmistamista koskevan oikeuden loukkaus ei periaatteessa ole luonteeltaan rajat ylittävä, sillä vahinkoa aiheuttaneen teon tapahtumapaikka on sama kuin vahingon ilmenemispaikka. Kappaleen valmistamista koskevan oikeuden loukkauksesta aiheutuva vahinko syntyy kokonaisuudessaan pelkästään kappaleen valmistamistoimen toteuttamisesta ja ilmenee siten samassa paikassa.⁴⁶

54. Tästä seuraa, että ainoastaan itävaltalaiset tuomioistuimet ovat lähtökohtaisesti toimivaltaisia tutkimaan Itävallassa toteutetun CD-levyjen painamisen ja vastaavasti brittiläiset tuomioistuimet Yhdistyneessä kuningaskunnassa toteutetun musiikkikappaleiden hypoteettisen verkkoon lataamisen, joka suoritetaan tallentamalla kappale internetiin liitettylle isäntäpalvelimelle,⁴⁷ oikeudellisia seurauksia ja näistä toimista aiheutuneita vahinkoja.

c) Levitysoikeuden tai välittämisoikeuden loukkauksen sijaintipaikka

55. Levitysoikeuden ja välittämisoikeuden loukkaukseen voi sitä vastoin sisältyä ulkomainen ulottuvuus, joka johtaa väitetyyn vastuun eri osatekijöiden sijoittumiseen eri paikkoihin ja näin ollen asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa sovellettaessa eri liittymien erottamiseen toisistaan. Levitysoikeuden tai välittämisoikeuden loukkauksesta aiheutuva vahinko edellyttää nimittäin potentiaalista vastaanottajaa tai yleisöä, joka voi olla muualla kuin kyseisen toimen paikkakunnalla.

56. Kun tekijänoikeutta loukataan internetin välityksellä, vahinkoa aiheuttaneen teon tapahtumapaikan määrittämisessä ei nähdäkseen ole noudatettava perustavanlaatuisesti erilaisia periaatteita sen mukaan, kumpaa näistä oikeuksista on loukattu.⁴⁸ Katson unionin tuomioistuimessa käytävän menettelyn osapuolten tavoin, että jos esitetyt kaksi kysymystä olisi otettava tutkittavaksi, niihin olisi vastattava samalla tavoin.

i) Paikkakunta, jossa kausaaliyhteydessä oleva tapahtuma on sattunut

57. Paikkakunnasta, jossa kausaaliyhteydessä oleva tapahtuma on sattunut – jonka perusteella asian käsiteltäväkseen saanut tuomioistuin on toimivaltainen koko aiheutuneen vahingon osalta⁴⁹ – katson, että tekijänoikeuden alalla on omaksuttava sama lähestymistapa kuin se, jonka unionin tuomioistuin hyväksyi edellä mainitussa asiassa Wintersteiger antamassaan tuomiossa tavaramerkkioikeuden osalta⁵⁰ ja jonka mukaan toimivalta kuuluu oletettujen oikeudenloukkaajien sijoittautumispaikan tuomioistuimille, ja tämän sijoittautumispaikan oletetaan olevan paikka, jossa on päätetty CD-levyjen tarjoamisesta internetissä – levitystoimen osalta – tai musiikkikappaleiden lataamisesta internetiin (upload) – välittämisen osalta.

58. Kummassakin tapauksessa tämä kriteeri johtaa esillä olevassa asiassa kyseisten yhtiöiden sijoittautumispaikan brittiläisten tuomioistuinten toimivaltaan, ja sillä on siis vain vähäistä merkitystä kantajalle suhteessa asetuksen N:o 44/2001 2 artiklan 1 kohtaan perustuvaan yleiseen toimivaltasääntöön.

46 — Asiassa C-364/93, Marinari, 19.9.1995 annetusta tuomiosta (Kok., s. I-2719, 15 kohta) ja asiassa C-168/02, Kronhofer, 10.6.2004 annetusta tuomiosta (Kok., s. I-6009, 20 kohta) seuraa, että vahingonkärsijän ”omaisuuden keskuspaikka”, johon viime kädessä kaikki taloudellisten vahinkojen seuraukset kohdistuvat, ei ole vahingon ilmenemispaikka.

47 — Jos oletetaan, että käytetty tekninen prosessi edellyttää kappaleen valmistamista.

48 — Fawcett, J. ja Torremans, P., mt., s. 575, nro 10.157.

49 — Tämä ilmenee em. asiassa Shevill ym. annetun tuomion 25 kohdasta, ja se on vahvistettu em. asiassa Wintersteiger annetussa tuomiossa tavaramerkkioikeuden loukkausten alueperiaatteesta huolimatta (30 kohta).

50 — Kyseisen tuomion 37 kohta.

ii) Vahingon ilmenemispaiikka

59. Kun otetaan huomioon, että internetin välityksellä tapahtuva musiikkiteosten oikeudenvastainen levitys vaikuttaa kaikkialla, suurin osa vaikeuksista liittyy välittämisestä tai levityksestä internetissä aiheutuvan vahingon ilmenemispaiikan sijaintiin. Tässä suhteessa unionin tuomioistuimelle tässä menettelyssä esitettyjen eri tulkintojen moninaisuus⁵¹ heijastaa jäsenvaltioiden tuomioistuinten tekemiä erilaisia ratkaisuja⁵² ja oikeuskirjallisuudessa esitettyjä lukuisia näkemyksiä.⁵³

60. Näihin vaikeuksiin sovellettavat ratkaisuperiaatteet käyvät kuitenkin vastedes melko selvästi ilmi unionin tuomioistuimen viimeaikaisesta oikeuskäytännöstä.

61. Aineellisen oikeuden osalta unionin tuomioistuin on useita kertoja ottanut kantaa internetin välityksellä toteutettujen eri immateriaalioikeuksien loukkausten sijaintipaikkaa koskeviin kriteereihin rajatakseen sen oikeuden alueellisen soveltamisalan, jonka osalta suojaa vaaditaan, immateriaalioikeuksien väitetyn loukkauksen ja kyseisen alueen välisen yhteyden olemassaolon perusteella. Näissä asioissa antamissaan tuomioissa unionin tuomioistuin on johdonmukaisesti asettanut etusijalle kriteerin, joka koskee sitä, onko internetsivuston toiminta suunnattu yleisölle unionissa vai jäsenvaltiossa.⁵⁴ Se on äskettäin täsmentänyt tämän kriteerin sisältöä toteamalla, että internetsivuston toiminnan perusteella on voitava katsoa, että tekijän ”aikomuksena on kohdistaa [toiminta] kyseisellä alueella sijaitseville henkilöille”.⁵⁵ Todettakoon, että tätä kohdistamista koskevaa edellytystä sovelletaan väitetyn loukkauksen aineellisesta tai aineettomasta alustasta riippumatta.⁵⁶

62. Tuomioistuinten toimivallan osalta unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi ei ole vielä saatettu asiaa, jossa sen olisi ollut otettava suoraan kantaa vahingon ilmenemispaiikan sijaintia koskeviin kriteereihin toimivaltaisen tuomioistuimen määrittämiseksi tapauksessa, jossa immateriaalioikeutta, jota ei tarvitse rekisteröidä, väitetään loukatun internetin välityksellä.⁵⁷ On kuitenkin itsestään selvää, ettei unionin tuomioistuimen aineellisen oikeuden osalta tekemiä ratkaisuja voida automaattisesti ulottaa koskemaan tuomioistuinten toimivallan määrittämistä koskevia sääntöjä.

63. Tällaisista ratkaisuista voisi kuitenkin olla hyötyä asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa tulkittaessa, jos siihen on erityinen intressi. Edellä mainitussa asiassa *Football Dataco ym.* annetusta tuomiosta käy ilmi pyrkimys löytää unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä johdonmukaisuutta, mitä ilmentää toimivaltaisen tuomioistuimen määrittämiseksi sovellettavien paikallistamiskriteerien mukauttaminen kriteereihin, jotka on määritelty tietokantoihin kohdistuvan sui generis -oikeuden suojaa koskevan kansallisen järjestelmän alueellisen soveltamisalan rajaamiseksi. Unionin tuomioistuin,

51 — Unionin tuomioistuimessa käytävän menettelyn osapuolet ovat lähes kaikki ehdottaneet erilaista liittymää, ja Pinckney on jopa ehdottanut sille kolmea vaihtoehtoista määritelmää.

52 — Ks. mm. toimivaltaperusteesta, joka liittyy pelkästään mahdollisuuteen päästä internetsivustolle, jonka välityksellä tekijänoikeutta on loukattu, Ruotsissa Svea hovrätten päätös 4.2.2008 (RH 2008:4). Sitä vastoin Saksassa edellytetään internetsivuston toiminnan tarkoituksellista kohdistamista, Oberlandesgericht Kölnin ratkaisu 30.10.2007, GRUR-RR 2008, 71. Ks. Yhdysvalloissa tehdyistä ratkaisuista Hörnle, J., ”The jurisdictional challenge of the Internet” teoksessa Edwards, L., *Law and the Internet*, Hart Publishing, Oxford, 2009, s. 143.

53 — Immateriaalioikeutta ja erityisesti tekijänoikeutta koskeva kansainvälinen yksityisoikeus on noin 15 vuoden ajan herättänyt suurta kiinnostusta oikeuskirjallisuudessa, jossa on kehitetty eri menetelmiä tuomioistuinten toimivallan ratkaisemiseksi. Ks. mm. vastaajan kotipaikalle vaihtoehtoista toimivaltaperusteista lainvalintaa immateriaalioikeuden alalla koskevan, Max Planck -instituutin Eurooppa-ryhmän CLIP-periaatteet (2:202 ja 2:203 artikla) ja American Law Instituten (ALI) vahvistamat periaatteet kansainvälisestä toimivallasta, sovellettavasta laista ja rajat ylittävistä siviilituomioista immateriaalioikeuden alalla (204 artikla). Ks. näistä mm. Metzger, A., ”Jurisdiction in Cases Concerning Intellectual Property Infringements on the Internet” teoksessa Leible, S. ja Ohly, A., *Intellectual Property and Private International Law*, Mohr Siebeck, Tübingen, 2009, s. 251.

54 — Ks. em. asia *L’Oréal ym.*, joka koskee kansallisia yhteisön tavaramerkkejä (tuomion 65 kohta), em. asia *Donner*, joka koskee levitystä koskevan tekijän yksinoikeuden väitettyä loukkausta (tuomion 27 kohta) ja em. asia *Football Dataco ym.*, joka koskee tietokantaan kohdistuvan sui generis -oikeuden loukkausta (tuomion 39 kohta).

55 — Em. asia *Football Dataco ym.*, tuomion 39 kohta.

56 — Em. asia *Donner* koski irtaimen omaisuuden rajat ylittävää myyntiä, kun taas em. asia *L’Oréal ym.* ja em. asia *Football Dataco ym.* koskivat toimintaa internetissä.

57 — Ilmeisistä syistä, jotka liittyvät tekijänoikeussuojan automaattisuuteen, unionin tuomioistuimen em. asiassa *Wintersteiger* antamassaan tuomiossa internetin välityksellä toteutettujen kansallisten tavaramerkkien loukkausten osalta vahvistamaa kriteeriä rekisteröintipaikasta vahingon ilmenemispaiikkana ei voida soveltaa tekijänoikeusloukkauksiin.

jolle esitettiin kysymys tietojen lähetystoimen paikantamisesta – julkisasiamies Cruz Villalónin mukaan tuomioistuimen toimivaltaa koskevasta kysymyksestä riippumatta⁵⁸ – katsoi palautettuaan mieleen asian kannalta merkitykselliset asetuksen N:o 44/2001 säännökset, että ”kysymys niiden pääasiassa kyseessä olevien lähetystointien paikantamisesta, joiden Football Dataco ym. väittävät aiheuttaneen vahinkoa Football Live -tietokannan kokoamiseen käytetylle huomattavalle investoinnille, saattaa vaikuttaa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toimivaltaa koskevaan kysymykseen”.

64. Tarkasteltaessa esillä olevassa asiassa väitettä tekijän tiettyjen yksinoikeuksien loukkauksesta internetin välityksellä unionin tuomioistuimen edellä mainituissa asioissa aineellisen oikeuden kannalta esittämää paikantamista koskevaa lähestymistapaa voitaisiin noudattaa myös määritettäessä vahingon ilmenemispaiikka asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa sovellettaessa. Tätä tarkastelua tukee mielestäni direktiivissä 2001/29 tarkoitettujen levitysoikeuden ja välittämisoikeuden loukkauksesta aiheutuneen vahingon luonne sinänsä. Koska tätä vahinkoa voidaan luonnehtia teosten luvattoman jakelun vuoksi saamatta jääneeksi ansioksi, mielestäni olisi asianmukaista asettaa etusijalle tuomioistuin, joka määritetään sen jälkeen, kun on tarkasteltu toiminnan suuntaamista määrätylle yleisölle kyseessä olevan internetsivuston kautta; oikeuskirjallisuudessa tätä lähestymistapaa kutsutaan kohdentamisteoriaksi.⁵⁹ Näin määritetyn tuomioistuimen toimivalta rajoittuisi vahinkoihin, jotka ovat ilmenneet alueella,⁶⁰ johon loukkauksen oletettu tekijä on tarkoituksellisesti kohdistanut toimintansa.⁶¹

65. Ehdotan siten, että unionin tuomioistuin vahvistaa tämän kannan ja ulottaa sen koskemaan tekijänoikeuksia, kun alueperiaatteesta on jo todettu seuraavan erityinen yhteys sovellettavan kansallisen lainsäädännön alueellisen soveltamisalan laajuuden ja tuomioistuinten toimivallan laajuuden välillä, vaikka nämä kaksi näkökohtaa pysyvätkin erillisinä eivätkä horjuta toistaan.⁶²

66. Unionin tuomioistuin voisi pitää tällaisen liittymän täytäntöönpanon perustana yhdistetyissä asioissa Pammer ja Hotel Alpenhof annetussa tuomiossa⁶³ vahvistettuja kriteerejä, jotka eivät ole tyhjentäviä, sillä nähdäkseni kansallisten tuomioistuinten täytyy voida soveltaa kyseisiä kriteerejä tietyllä joustavuudella, kun otetaan huomioon muun muassa kyseisen toiminnan luonne.

67. Toinen täsmennys koskee tarvetta mukauttaa asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettun toimivaltaperusteen ulottuvuus internetin välityksellä aiheutuneisiin vahinkoihin. Kyseisen asetuksen 5 artiklan toimivaltasääntöjen perusteella määritetään lähtökohtaisesti tietty tuomioistuin, joka on erityisesti toimivaltainen, eikä jäsenvaltion kaikkia tuomioistuimia.⁶⁴ Kun hyväksytty liittymä on internetsivuston toiminnan suuntaaminen, kyseisen asetuksen 5 artiklan 3 alakohtaa on kuitenkin mielestäni tulkittava siten, että siinä annetaan toimivalta kaikille sen jäsenvaltion tuomioistuimille, jonka yleisöön toiminta kohdistuu,⁶⁵ edellyttäen, että nämä tuomioistuimet ovat kansallisten menettelysääntöjen nojalla aineellisesti toimivaltaisia tutkimaan tekijänoikeusriitoja. Tällainen toimivalta voi muutoin olla olemassa vain sillä edellytyksellä, että erityisten kansallisten säännösten perusteella useille paikkakunnille sijoitettuja vahinkoja koskevat oikeusriidat käsitellään tietyissä tuomioistuimissa, esimerkiksi maan pääkaupungin tuomioistuimissa.

58 — Julkisasiamies Cruz Villalónin ratkaisuehdotus em. asiassa Football Dataco ym. (2 kohta) sekä kyseisen tuomion 30 kohta.

59 — Ks. tästä myös antamani ratkaisuehdotuksen 49–55 kohta asiassa C-462/09, Stichting de Thuiskopie, tuomio 16.6.2011 (Kok., s. I-5331).

60 — Vahingon ilmenemispaiikan tuomioistuinten toimivalta rajoittuu vahinkoihin, jotka ovat ilmenneet kyseessä olevan jäsenvaltion alueella (em. asia Shevill ym., tuomion 28 ja 30 kohta).

61 — Em. asiassa Football Dataco ym. annetun tuomion 39 kohdassa määritelty kriteeri.

62 — Oikeustieteessä esitetyistä analyyseistä, joissa korostetaan intressiä näiden näkökohtien tarkastelemiseen yhdessä, ks. mm. Gaudemet-Tallon, H., ”Droit international privé de la contrefaçon: aspects actuels”, *Recueil Dalloz*, 2008, s. 725, 8 kohta, Vivant, M., *Lamy Droit du Numérique*, Lamy, 2012, nro 2383 ja Azzi, T., mt., 24 kohta.

63 — Yhdistetyt asiat C-585/08 ja C-144/09, Pammer ja Hotel Alpenhof, tuomio 7.12.2010 (Kok., s. I-12527, 78–89 kohta), sellaisina kuin näitä kriteerejä on sovellettu mm. em. asiassa Football Dataco ym. annetun tuomion 40–43 kohdassa.

64 — Lukuun ottamatta tämän asetuksen 5 artiklan 6 kohtaa. Ks. vastaavasti em. asiassa Melzer antamani ratkaisuehdotuksen 34 kohta.

65 — Oletuksen mukaan internetsivuston toiminta suuntautuu useammin jonkin valtion yleisöön kuin erityisesti jonkin tuomioistuimen tuomiopiiriin.

68. Täsmennettäköön, että internetsivustolle pääsyä koskeva kriteeri, jonka perusteella katsotaan, että mahdollinen vahinko ilmenee kaikissa paikoissa, joista käsin kyseiseen sivustoon voidaan tutustua, on mielestäni hylättävä. Tällainen liittymä kannustaisi niin sanottua forum shoppingia vastoin oikeuskäytäntöä, jossa unionin tuomioistuin on jatkuvasti pyrkinyt vähentämään tätä riskiä asetusta N:o 44/2001 tulkitessaan. Huomattakoon vielä, että Pinckneyn esille tuoma kriteeri, joka koskee paikkaa, jossa suojaa vaaditaan, johtaisi samaan oikeusriidan hajauttamiseen kuin internetsivustolle pääsyä koskeva kriteeri, kun otetaan huomioon tekijänoikeussuojan automaattisuus kaikkien jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksissä. Vastustan tällaista toimivaltaisten tuomioistuinten lukumäärän moninkertaistamista syistä, jotka liittyvät sekä alueperiaatteeseen että kyseisessä asetuksessa oleviin ennakoitavuuden ja hyvän oikeudenkäytön tavoitteisiin.⁶⁶

69. Pinckney ehdottaa vaihtoehtoista ratkaisua, jossa ennen mainituissa yhdistetyissä asioissa eDate Advertising ja Martinez annettuun tuomioon perustuva vahingonkärsijän intressien keskuksen kriteeri ulotetaan koskemaan tekijän taloudellisten oikeuksien loukkauksia internetissä, jolloin olisi mahdollista keskittää oikeusriidan ratkaisu antamalla toimivalta tämän paikkakunnan tuomioistuimille koko vahingon osalta. Mielestäni tämä ratkaisu voisi osaltaan johtaa siihen, että forum actoris-toimivaltaperusteesta tulisi yleinen toimivaltaperuste. Tällaisessa tulkinnassa olisi vaarana, että asetuksen N:o 44/2001 2 artikla menettäisi tehokkaan vaikutuksensa ja että lainsäätäjän tarkoitus, joka on ilmaistu vaatimuksella oikeusriidan ja tämän asetuksen 5 artiklan 3 alakohdassa tarkoitettun erityisen oikeuspaikan läheisestä yhteydestä, otettaisiin huomioon vääristyneellä tavalla.

70. Mahdollinen aineeton vahinko, joka aiheutuu henkilön maineen tai yksityiselämän loukkaamisesta, on yleensä suurempi paikassa, jossa hänen intressiensä keskus sijaitsee, millä on luonnollisesti seurauksia myös toimivaltasääntöihin. Sitä vastoin ”tätä arviointia – ei voida – soveltaa tuomioistuimen toimivallan määrittämiseen, kun on kyse – immateriaalioikeuksien loukkauksesta”.⁶⁷ Aineellisella vahingolla, joka aiheutuu jonkin edellä mainitun tekijän yksinoikeuden loukkauksesta, ei ole välttämätöntä yhteyttä tekijän vaan pikemminkin yleisön intressien keskuksen sijaintipaikkaan.⁶⁸

71. Tämän vuoksi siltä varalta, että unionin tuomioistuin ottaisi ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi, ehdotan toissijaisesti, että ennakkoratkaisukysymyksiin vastataan yhdessä, että asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa on tulkittava siten, että asiassa, jossa väitetään loukatun levitystä koskevaa yksinoikeutta tarjoamalla internetissä tekijänoikeudella suojatun sisällön toisintavia aineellisia alustoja tai välittämistä koskevaa yksinoikeutta lataamalla internetiin aineettomia sisältöjä, henkilö, joka katsoo oikeuksiaan loukatun, voi nostaa kanteen joko compact disc -levyjä internetissä tarjonneiden tai sisältöä internetiin ladanneiden henkilöiden sijoittautumispaikan tuomioistuimessa vaatiakseen korvausta koko vahingosta tai sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, johon kyseisen internetsivuston toiminta suuntautuu, vaatiakseen korvausta tällä alueella aiheutuneesta vahingosta.

V Ratkaisuehdotus

72. Näin ollen ehdotan, että unionin tuomioistuin toteaa, että Cour de cassationin ennakkoratkaisupyynnön on jätettävä tutkimatta.

66 — Ks. tällaiseen liittymään kohdistuvasta kritiikistä Lopez-Tarruella, A., ”The International Dimension of Google Activities: Private International Law and the Need of Legal Certainty”, *Google and the Law*, Springer, Haag, 2012, s. 329.

67 — Em. asia Wintersteiger, tuomion 24 kohta.

68 — Ks. myös julkisasiamies Cruz Villalónin ratkaisuehdotus em. asiassa Wintersteiger (20 kohta).

73. Siltä varalta, että unionin tuomioistuin ottaisi ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi, ehdotan toissijaisesti, että ennakkoratkaisukysymyksiin vastataan yhdessä seuraavasti:

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen

(EY) N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa on tulkittava siten, että asiassa, jossa väitetään loukatun levitystä koskevaa yksinoikeutta tarjoamalla internetissä tekijänoikeudella suojatun sisällön toisintavia aineellisia alustoja tai välittämistä koskevaa yksinoikeutta lataamalla internetiin aineettomia sisältöjä, henkilö, joka katsoo oikeuksiaan loukatun, voi nostaa kanteen joko compact disc -levyjä internetissä tarjonneiden tai sisältöä internetiin ladanneiden henkilöiden sijoittautumispaikan tuomioistuimessa vaatiakseen korvausta koko vahingosta tai sen jäsenvaltion tuomioistuimissa, johon kyseisen internetsivuston toiminta suuntautuu, vaatiakseen korvausta tällä alueella aiheutuneesta vahingosta.